

Een perfect verwend sultannetje in 'Zaide'

Opera

Opera Trionfo, Prima la Musica, solisten olv van Dirk Vermeulen met 'Zaide' van Mozart in een regie van Porgy Franssen op 27/11 in Stadsschouwburg Utrecht. Vanavond in Delft, daarna Almere (2), Leeuwarden (7), Amstelveen (9), Zwolle (13), Hoorn (14), Helmond (15), Alkmaar (16), Rotterdam (18), Heerenveen (21), Den Haag (23).

Wat is het toch een zegen dat er gezelschappen bestaan als Opera Trionfo. Als een soort geuzenkrete staat er in het Opera Trionfo-logo als onderschrift: 'jong muziektheater'. Dit jonge muziektheater werd in 1998 opgericht door de immer jeugdige veterane Jeanne Companjen, die vond dat jonge zangtalenten met gevoel voor opera een kans moesten krijgen om in kleine reisproducties podiumervaring op te doen. In de bijna tien jaar van bestaan is dat bijna altijd fantastisch gelukt. De nieuwe Opera Trionfo-productie, waarmee

de komende maand door Nederland gereisd wordt, is Mozarts onaffe Turkenopera 'Zaide', alweer zo'n eigenzinnige én zinnige keuze.

Companjen heeft voor deze 'Zaide' voor de tweede keer regisseur Porgy Franssen voor Opera Trionfo kunnen strikken. Eerder maakte Franssen er de hilarische voorstelling 'Viva la Mamma' van Donizetti. Met mederegisseur Elsina Jansen hield Franssen zich deze keer redelijk in. De encenering is rustig, simpel en prettig om naar te kijken. Met kleine middelen – Franssen deed ook de vormgeving – en uitstekende kostuums (René van der Leest en Sigrid van Kleef) ontstaat een eenvoudige voorstelling op niveau. Een voorstelling waarmee het prettig reizen is.

'Zaide' is bijzonder, niet zozeer omdat Mozart het werk door omstandigheden nooit afmaakte, maar omdat hij gebruikmaakte van de melodrama-vorm: orkestmuziek waar overheen tekst gedeclameerd wordt. Mozart keek het af bij zijn door hem

bewonderde collega Benda. Aan het begin van de opera is er meteen een grote passage, hier goed uitgevoerd door Peter Gijsbertsen (Gomatz). Het verhaal over westerse gevangenen in een Turkse harem is niet bijster sterk, al blijken de geliefden en de slaaf die hen helpt later vader, zoon en dochter te zijn.

Zaide zelf krijgt de beroemdste aria te zingen. Amaryllis Dieltiens bracht 'Ruhe sanft, mein holdes Leben' met mooie overgave en gave stem. Er werd sowieso uitstekend gezongen met de lach-aria van Osmin (Martijn Cornet) als hoogtepunt. In zijn fuchsiakleurige uitdossing was Frédéric Burdet een perfect verwend sultannetje op sultanmuiltjes. Het Vlaamse kamerorkest Prima la Musica speelde onder Dirk Vermeulen (af en toe met paukenstokken slaand én dirigerend) behoorlijk. Bijzonder leuk was het slot waar het gratuite *happy ending* door Franssen prettig verdraaid wordt.

Peter van der Lint